

ELEGIA DE MV.

SARVM IN GERMANIA HO-

spitio, cui & Scholæ Niffensis descriptio, ac
encomion insertum est.

VALENTINI POLNERI

Niffeni.

E la age docta Thaleia refer, quo crimine lesa
Pieriae linquis templa sacrata tua?
Cur reliquæ fugiunt disiecto crine sorores?
Cur pater antiquum linquit Apollo solum?
Non ita de nihilo est assuetis cedere rectis,
Et velut eiectas querere in orbe locum.
Ergo quis infestis vos propulsauerit armis,
Illius nobis nomina quæso refer.
AN TIBI NON nctum toto quod spargitur orbe?
Muta tibi soli garrula fama fuit?
Quem fugit, vt Geticus populauerit arua tyrannus
Aonia, vt nobis non queat esse locus?
Vtque suo imperio iam subdidit omnia regna,
Quæ Sol exoriens cernit & occidius?
Non huic iustitia est curæ, nec quicquid honestum est,
Non ars, quæ mores non finit esse feros.
Contemptor Diuûm est, cui pro ratione voluntas
Imperat, ac stricto iura sub ense iacent.
Armipotente, igitur Musis, cum patre feroci
Conueniet bellè, & fœdera pacis erunt?

Sauromatae tantum fera Martis castra sequuntur
Pugnacis, semper lurida tela gerunt.
Non iam (vab) cernes Graecæ vestigia linguae,
Omnia sunt Getico barbara facta sono.
Et genus est duro tantum intradabile bello,
Cui fuit (heu) quondam mitius ingenium.
Dum, fuso nondum tam multo milite, Turca
Argolicos esset depopulatus agros.
Haec lenus Argiuis cœlestia sacra placebant,
In nostros cultus Graecia prona fuit.
Sed quia mutatis modò facis aspera Martis
Sacra colunt, ideò liquimus Aoniam.
Venimus Ansoniam, ventosa per æquora vectæ,
Vix data sunt nobis hîc loca tuta satis.
Germanas igitur, pennis superantibus Alpes,
Venimus ad gentes, Marte potente satas.
Non fuit his populus magis vnq̃ innictus ab armis,
Plurima nam forti bella tulere manu.
Illis tantum animos hostilia tela dederunt,
Essent qua fortes materiesque data est.
Hinc retinent titulos Manni virtute paratos,
Quòd tulerint semper multa trophæa domum.
Quodque gerant cuncti fortissima corda virorum,
Gens Alemannorum nomine dicta fuit.
At quia nunc nostras sunt corda imbuta per artes,
Mollescunt mores, asperitasque fugit.
Nec fera Gradiui Germania festa frequentat,
Ponit ad antiquos, quæ tulit, arma lares.

Iam tantum nostros tractat reuerenter honores,
 Thuricremos Musis extruit vsque focos.
 Pinguibus atque aris gaudet studiosa iuuentus,
 Et structis vitulos imposuisse rogis.
 Certatimque colunt misti iuuenesque senesque,
 Auricomi Phœbi, Pegasidumque sacra.
 Conduunt magnificas ædes, qui regna gubernant,
 Et loca sub nostro nomine multa struunt.
 VRBS clara est, roseos quæ Solis spectat ad ortus,
 Nissa, in Slesiacò pars benè nota solo.
 Fructibus arboreis, & lactis dulcis abundans,
 Et quæ prætereà fert benè cultus ager.
 Stagna quid alta loquar? quid flumina nigra? quid
 Cunctas, quæ multo pisce natantur aquas. (vltra?
 Quid hæc voluptatum memorem viridaria plena?
 Omnia fructiferis consista ab arboribus?
 Quid sylvas amplas, & præta fragrantia dicam,
 Quæ Nissam circum gramine culta virent?
 Hic nobis ædem populus sanctusque Senatus
 Condidit, huic similem vix regio altera habet.
 Omni ex parte domus cunctis est peruia ventis,
 Illustratque omnem Phœbus vterque locum.
 Ante fores latè aspectus patet amplus, & ingens
 Turris, terrendis hostibus apta satis.
 Hinc Iacobe tuum templum supereminet altè,
 Alluit hoc blando murmure Bula strepens:
 Quæque suo tingit coniunx Titbonia, cælum
 Lutea, puniceo lumine, sidereum.

Prospectus ludi patet hac, velut à specula alta,
In nemora & facili culta vireta manu.
Vestibulum silice est stratum, cui magna canalis
Succumbens, tecto quæ cadit vnda, capit.
Arcet & indoctos longè, osoresque Heliconis,
Litera, quæ, Græca, est fronte notata scholæ.
Incitat, & Latia quæ lingua est scripta, parentes,
Artibus vt dedant pignora chara bonis.
Hic vbi & ingressum fornix patefecit amœnum,
Principio occurrunt bina hypocausta tibi.
Quodque tenet laeuam, latere ac calce est cameratū,
Dixeris hoc conchæ ritè referre domum.
Est spaciosum aliud, cancellis atque fenestris
Perspicuum latis parte ab vtraque benè.
Aptius vt discat, posita interualla, iuuentus,
Per medium scindunt ordine quosque suo.
Moxque gradus superans primos, habitacula bina,
Asserè limato contabulata videt.
Inde aperit sese sacris aptissima nostris
Aula, die nunquam Sole micante vacans.
Ex illa est aditus docti ad conclaue Magistri,
Qua venit Eois Sol nouus ortus aquis.
Aulæ in medio est alias ingressus ad aedes,
(Diuisa in ternas est Schola namque domos.)
Bis duo sunt illic penetralia structa, & eorum
Crustatum calce est, saxa ligante, solum.
Occupat augustum loca summa cubile, sed ima,
Testudo, medium bina hypocausta tenent.

*Ipsa etiam ex aula ascensus datur altus, ibidem
Bis sex, ast vno dempto, habitacula vides.
Disposita hac simili spacio sunt singula, & apta
Illis, Pieridum qui pia sacra colunt.
Tertia sed quamuis domus est seiuncta duabus,
Vna tamen ternas tegula dura tegit.
Hic atrium sese magnum offert, inde per altas
Accessus scalas ad loca summa patet.
Dextraque Museum per amœnum, laeva cubile
Amplum habet, vnde Aquilo frigora seua ciet.
Æde hac perdiscit numeros, monstrante Magistro,
Pubes, qua possit pingere & arte notas.
Magnæ instar molis tectum supereminet altè,
Inspiciens campos flore virentis agri.
Non ita Parnassi nobis iuga grata fuere,
Quam tumuis multos sint habitata dies.
Non Helicon tantum arrisit: Nam Græcia tota
Cultibus in nostris non ita sedula erat.
Ac vis Nissenam pubem tenet ipsa sacrorum,
Tota cui nostri corda ab amore flagrant.
Nec solâ hanc habet hic amor, ardor at omnibus idem
Quot iuuenum passim Teutonum ora tulit: (est,
Quotque senum, cuncti nostris de more bidentes
Imponunt aris, Pegasiumque bibunt.
TV QVOQVE, cui iuuenis, quaesita est causa viarum,
Ingenuas artes perdidicisse velis.
Desidiaque omnes fugias, puer optime, causas,
Atque tuis annis vttere & ingenio.*

Nec (facit ut vulgus) Fortuna suspice dona,
Hæc, quæ iam dederit mox repetijſſe ſolet.
Cum ſtudij at noſtri maneat fœlicior uſus,
Te, moneo, totum huic dedere abinde velis.
Sic tibi perpetuum nomen cum laude parabis,
Hostis in hoc poterit iuris habere nihil.
Cætera funeſtæ ſunt omnia ſubdita morti,
Ingenium extremos effugit uſque rogos.
Vos ſequar, ô Muſæ, & dū ſpiritus hos reget artus,
In veſtris cupio conſenſiſſe ſacris.
Nil prius ex illis fuerit, quod continet orbis,
Quàm veſtræ aſſiduum me comitem eſſe viæ.
Siue etiam extremos via ſit faciendâ per Indos,
Si quid & ulterius Phœbus vterque videt.
Non metuam Ponti, non mille pericula terræ,
Ipsa etiam Martis per fera caſtra ſequar.
Cuncta feram Aonidū doctarum dum modò alumnus,
Eſſe que dum poſſim miles Apollotuus.
Tu faueas igitur cæptis, Deus optime, honeſtis,
Ut pergar, noſtram dirige, Chriſte, ratem.